

Guds enbårne søn

Guds enbårne søn,
som fødtes som svar på den eneste bøn;
din moder Maria i krybben har lagt
dig ned som i graven, da alt var fuldbragt;
opstanden, opfaret til himmels som syn
for hævede bryn.

Velkommen igen
på dagen som skrifterne spåede den,
hvor duerne kredser med fred over by
og kurrer på taget i ly under sky,
hvorpå du er kommet og lader dig se
og falde som sne.

Din smilende kyst
har mågerne krydset så hvide på bryst;
de lander på marken, hvor kragerne gror,
og flyver igen ad usynlige spor
tilbage til havet, hvor fiskene bor
og synger i kor.

Tillykke min ven
med dagen, der går, og hvor den kommer hen
skal pindsvinet vågne i vinterens hi
og mærke i mørket, at den er forbi,
og foråret kommer med rislende bæk,
og kulden er væk.

Du sænker dig ned
på jorden og lander et hemmeligt sted,
hvor de kun dig skuer, som før dig har set
i hjertet og troet på det, der er sket
med himlen og jorden og afgrund og hvælv
i hjerterne selv.

Den hellige ånd
har rusket sig fri af de snærende bånd
og udfolder vingerne frit over jord
og folder dem sammen igen i dit ord
og synger på bænken som spurven på kvist
så sikkert og vist.

I sommerens løb
skal Eva sig rejse, hvor hugormen krøb
i støvet, og leve i tusinde år
og dele med dig de velsignede kår,
og ingen skal græde af kvinder på jord
ifølge Guds ord.

Lars Hougaard Clausen